

0703-01.jpg

0703-02.jpg

0703-03.jpg

0703-04.jpg

0703-05.jpg

0703-06.jpg

0703-07.jpg

0703-08.jpg

0703-09.jpg

0703-10.jpg

Clubnummer 0703

Deze serie is lekker divers qua onderwerp en uitvoering.

Foto 1 is een prima binnenkomeer met fraai licht en stemmige kleuren. De kijkrichting leidt wat af, waardoor de onderkant aan functie verliest.

Foto 2 valt op door de enorme diepte. Je wordt de foto ingezogen. Als je dan via al dat graan ook nog uitkomt bij een kapel suggereert dat een soort religieuze verbinding (brood&geloof) wat voor een extra dimensie zorgt. Het dramatische licht, het contrast en de lenskeuze onderstrepen dat nog eens extra.

Foto 3 laat een idyllisch tafereel zien. Deze veel geziene en gefotografeerde situatie is fantastisch om mee te maken, maar om als foto op te vallen moet ie perfect in orde zijn. Hier is het licht erg mager.

Foto 4 valt positief op, maar is in onze optiek aan de zijkanten wat leeg. Met name in het rechterdeel is niets meer te beleven. Een vierkant uitsnede zou dit beeld sterker maken. Het kleurgebruik en de gesuggereerde diepte in dit surrealistische beeld zijn pluspunten.

Foto 5 is een fraaie combinatie van portret en muur-structuur foto. Hij is vrij zacht in zijn toon, wat prima past bij dit portret, maar de foto verliest er op een of andere manier ook kracht mee.

Foto 6 laat een dynamisch stilleven zien met fraaie kleuren en lichtspel. Aan de linkerkant van het beeld gaat het wringen. Desalniettemin een stilleven wat er om vraagt om bekeken te worden en ook om nog eens goed fotografisch te onderzoeken

Foto 7 is een tere impressie van een tulip met waterdruppels. Ook dat is weer een heel veel gezien onderwerp. Prima in beeld gebracht hier, maar de weergave is erg (te) zacht, waardoor met name die druppels aan kracht verliezen.

Maar er is binnen de jury verschil van mening hierover: Er is ook wat voor deze zachte weergave te zeggen: poëtisch, aambaar in plaats van (saaie) perfectie.

Foto 8 een ontspannen lockdown tafereel. Eigentijds (en dat is een pluspunt!), maar het geheel zou wat meer 'pit' mogen hebben. Ook de kadrering is net niet helemaal perfect.

Foto 9 leverde discussie op. Een prachtig nostalgisch tafereel wat zo het museum in zou kunnen. Maar moet je dan die figuren in die lakens 'shoppen'? Van de andere kant passen die er weer wél bij. Toch een beetje een 'gimmick'.

Foto 10 is een prima afsluiting met een fraaie compositie, veel diepte en vooral ook een scala aan interpretatiemogelijkheden. Het ziet er 'zo gewoontjes' uit, maar deze foto zit geraffineerd in elkaar.

0704-01.jpg

0704-02.jpg

0704-03.jpg

0704-04.jpg

0704-05.jpg

0704-06.jpg

0704-07.jpg

0704-08.jpg

0704-09.jpg

0704-10.jpg

Clubnummer 0704

Ook bij deze inzending zijn er een aantal foto's van vaak geziene onderwerpen. Altijd goed om dergelijke dingen te fotograferen, maar voor een wedstrijd wil je graag wat extra's.

Foto 1 is een eenvoudig vertederend beeld. De compositie lijkt wat willekeurig. Voor het verhaal (het kind, de toekomst) zou het beeld andersom sterker zijn. (Naar rechts = leesrichting= toekomstgericht).

Foto 2 confronteert direct. De scherptediepte is okay, maar de krappe kadrering en de licht-donker verdeling ontkrachten het verhaal. Wat meer ruimte om de pop was fijn geweest voor de context. Nu blijft de foto wat ééndimensionaal.

Foto 3. Het voorjaar komt eraan! Genieten in de zon. Een vaak geziene (althans soortgelijk) afbeelding de laatste tijd. Daar is an sich niks mis mee, maar daarmee wordt hij wat gewoontjes.

Foto 4 is de topper in deze reeks. Een bijzondere techniek met een triestig licht en sfeer versterken het verhaal in deze intrigerende situatie. De personen zijn gelijk: een tweeling? Onlosmakelijk aan elkaar verbonden en toch op zoek naar een eigen weg? Of één en dezelfde persoon die het moeilijk heeft met zichzelf? Voer voor psychologen...

Foto 5 is supervaak gezien, maar hier wel uiterst zorgvuldig gecomponeerd en gekadreerd in krachtige zwartwit tinten.

Foto 6 doet direct aan Carel Willink denken. Een opvallend beeld, al lijken de positionering van de elementen (slijper en potlood met name) wat willekeurig. Je kunt er de projectontwikkelaar in zien met de beoogde bouwtekening onder de arm. Technisch knap gedaan.

Foto 7 toont een vrolijke zonnig straatsituatie met een paar leuke jonge meiden. Verder heeft de foto amper verhaal en dat is toch een essentieel onderdeel bij straatfotografie.

Foto 8 is heel erg precies in elkaar gezet, met veel beeldelementen (vaart/tekst/boek/tas) die het verhaal in de foto ondersteunen. Het juiste moment van opname zorgt voor een heel mooi kader (dat het verhaal nog eens extra versterkt).

Foto 9 is ook een straattaferreel, maar hier is veel meer een verhaal in te zien. Kijken al die mannen naar die vrouw (en hebben ze het over haar) of hebben ze enkel onderling contact met die ene op afstand? Deze straatfoto is veel meer een geheel (dan nr.7). Jammer van het voetje linksonder, maar je kan in straatfotografie vaak niet alles hebben. De zwartwit omzetting is niet helemaal optimaal.

Foto 10 is een veel gezien beeld en voor de hand liggend gefotografeerd. Evengoed heeft het een goeie scherpte en scherptediepte en het oogt dynamisch.

0709-01.jpg

0709-02.jpg

0709-03.jpg

0709-04.jpg

0709-05.jpg

0709-06.jpg

0709-07.jpg

0709-08.jpg

0709-09.jpg

0709-10.jpg

Clubnummer 0709

Foto 1 laat een krachtige sportfoto zien. Duidelijk herkenbare actie en verhaal, vakkundig gefotografeerd in een krachtige techniek en op het juiste moment op de ontspanner gedrukt. De keuze voor zwart zorgt dat niks afleidt van de actie. Door de beeldhoek en lenskeuze zit je als het ware op de eerste rij.

Foto 2 laat een vogelfoto zien, die méér brengt dan gebruikelijk. Het mannetje moet het vrouwtje verleiden door het een visje aan te bieden. Dit moment is perfect gekozen. De 'gezichtsuitdrukkingen' van beide ijsvogels lijken menselijke trekjes te krijgen. Goed in beeld gebracht, geen storende elementen.

Foto 3 laat een trappenhuis zien. Er gaat nauwelijks een fotowedstrijd voorbij zonder een dergelijke foto. Daarmee wordt het moeilijk een bijzondere uitvoering te maken. Deze is in elk geval heel zorgvuldig uitgevoerd in teer licht en tere kleuren.

Foto 4 is een zeer confronterend portret. De luchtbelletjes laten zien dat er nog leven is. De gezichtsuitdrukking ontkracht het dramatische van de foto enigszins. De foto doet in de verte denken aan de serie Skinny Dipping van fotokunstenares Lilith.

Foto 5 toont een kunstzinnig humoristisch tafereel. Een potloodventer? Fotografisch is het beeld niet echt opvallend, maar samen met de groteske voorstelling zeker wél!

Foto 6 is een bevreemdende tegenlicht opname, die spanning oproept. De primaire zwartwit tinten en de richtingen in het beeld versterken dat. Fijn dat alle figuren los staan van elkaar.

Foto 7 laat een enigszins poëtisch aandoend experiment zien (windwatermolen?). Nou is experimenteren altijd zinvol, want juist daardoor leer je (van de onverwachte resultaten). De balans in dit experiment zit echter niet lekker. Op sommige punten is het beeld aangesneden terwijl er ook heel veel open ruimte is. Misschien past in die ruimte een haiku???

Foto 8 toont een eenvoudig ogend beeld dat aan Hollandse Meesters doet denken. Een schilderachtige eenvoud, waarbij de kijkrichting (naar links=terug in de tijd) die link naar de schilderkunst onderstreept.

Foto 9 is een vrolijk, maar voor de hand liggend, coronabeeld. Duidelijk (een beetje te?) in beeld gebracht, met liefde en respect voor de afgebeelde personen, maar zonder diepere lagen.

Foto 10 is een heel bijzondere foto. Actie, beweging, anonimiteit terwijl iemand duidelijk probeert een grens te slechten. De bijzondere techniek van opname en de keuze voor zwartwit versterken het intrigerende verhaal. Er gebeurt van alles en er blijft ook lekker veel te raden over.

713-01.jpg

713-02.jpg

713-03.jpg

713-04.jpg

713-05.jpg

713-06.jpg

713-07.jpg

713-08.jpg

713-09.jpg

713-10.jpg

Clubnummer 0713

Foto 1 is qua compositie een echte binnenkomer. Vanaf onder links dwaal je de ruimte in. Het trapje en de wolkenrichting versterkten de diepte. Naast de compositie zijn toon en contrast opvallend.

Foto 2 is er een beetje familie van qua onderwerp, maar moet het in de vergelijking afleggen tegen nr. 1. De kleuren en de sterke lijnwerking van de pier richting zon zijn net wat minder boeiend.

Foto 3 lijkt een vrolijke symbiose van een bestaande foto van een zwemster (Bo Derek?) met druppelfotografie. Alsof er een soort neusmasker van water ontstaat voor de zwemster.

Foto 4 een keurig uitgevoerde feeërieke avondopname. Niet opvallend, want veel gezien, maar alleszins netjes gedaan hier.

Foto 5. Ook dit soort fotografie (camera verticaal bewegen in een bos) is veel gezien. En er is niks tegen dit soort beelden, als het maar een functie heeft. En die is hier niet duidelijk. De techniek is keurig uitgevoerd, maar waarom???

Foto 6 is een merkwaardig beeld. In een lichtsituatie, die van verre aan een 'film noir'-achtige situatie doet denken, knoopt iemand zijn blouse scheef dicht... Het is een beeld dat het prima kan doen in een serie, maar dat solitair net niet voldoende spanning oproept.

Foto 7 toont een spooky situatie van een kapelletje met gesloten hek. Er zit beweging in de wolken rechts en ook in de figuur links, maar de functie daarvan is niet duidelijk. De foto moet het vooral hebben van het licht en de sfeer.

Foto 8 is goed gezien. Een bijzonder onderwerp/situatie en snel gekadreerd. Licht/donker en contrast zijn niet optimaal, maar kunnen in een nabewerking mogelijk nog bijgetrokken worden. Het grote lichte deel bovenin de foto trekt veel aandacht en zou kleiner kunnen, zonder de essentie van de foto aan te tasten. Integendeel.

Foto 9 is een nostalgisch aandoend dorpsgezicht, waarover de meningen van de jury enigszins verdeeld waren. Er hangt iets mist-achtigs voor, maar daardoor ontstaat er ook een soort blauwzweem...

Foto 10 laat ons een exotisch landschap zien. De 2 personen in beeld zorgen voor een beeld van de dimensies van het geheel. De zwarte klomp rechtsvoor stoort wat en is ook niet nodig voor de dieptewerking. Die functie wordt al vervuld door alle lijnen van de terrassen.

0723-01.jpg

0723-02.jpg

0723-03.jpg

0723-04.jpg

0723-05.jpeg

0723-06.jpg

0723-07.jpg

0723-08.jpg

0723-09.jpg

0723-10.jpg

Clubnummer 0723

Foto 1 laat de veel gebruikte verticale camerabeweging zien. In dit geval leidt dit tot een mysterieus beeld waarbij de donkere 'figuur' op het gulden snede punt rechtsboven voor een extra spooky sfeer zorgt.

Foto 2 lijkt wel een zeefdruk. Super zorgvuldig gecomponeerd (lees: standpunt en lens gekozen) en erg fraai van zuivere tinten die als laagjes over elkaar liggen. De witte lijn (spiegeling) die de horizon accentueert is een ragfijn en onmisbaar element.

Foto 3 is een straatbeeld, waarin geen keuze gemaakt is. Het is aan de kijker of het gaat om de fiets, het meisje, of het totaal. De foto is door de driehoeks-vorm van de compositie fijn te lezen.

Foto 4 laat de omgevallen boom in het sprookjesbos zien. Een fantasy-achtige sfeer qua licht en toon, maar die is verder niet aangevuld door andere beeldelementen

Foto 5 vertelt een interessant verhaal van de boekhandelaar (schrijver?). Het focuspunt ligt op het straatnaambord en niet op de hoofdfiguur en de licht-donker verdeling leidt af.

Foto 6 laat op een krachtige manier een storm in een glas water zien. Een soort combinatie van macro, table-top en druppelfotografie, waarbij alles samen zorgt voor de heldere bedoeling. Licht en toon maken het geheel een lekker fris beeld.

Foto 7 toont een bijna bijbels landschap met lichtstralen en steenstapelingen (ruïnes?). Sfeervol, maar het zou wat krachtiger mogen, met name in die muurtjes. Nu zijn het wat donkere blokken geworden die de balans met de zonnestralen verstoren.

Foto 8 is een spontaan en indringend kinderportret. Zacht van techniek en kleur. De diagonaal in de compositie zorgt voor dynamiek.

Foto 9 is de foto met het kleine nietige huisje linksonder in een dominant berglandschap. De foto bevat met name linksonder een aantal interessante elementen (zoals onder meer dat hekje) maar is erg overbelicht.

Foto 10 is een goed belichte (en dat is vaak lastig bij podiumfotografie) opname van een accordeonist met zwierend haar. Toch is het totale licht wat vlak en omdat er geen gezicht en geen context te zien is, blijft de foto een beetje eendimensionaal.

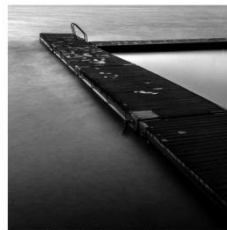
0730-01.jpg

0730-02.jpg

0730-03.jpg

0730-04.jpg

0730-05.jpg

0730-06.jpg

0730-07.jpg

0730-08.jpg

0730-09.jpg

0730-10.jpg

Clubnummer 0730

Wat meteen opvalt is dat het allemaal zwartwit foto's zijn met op begin en einde toch ook nog een kleurenfoto.

Foto 1 is een portret in kleur. En met deze haarkleur is dat een begrijpelijk. De foto is gemaakt in een rustige studio omgeving. Het model kijkt op een merkwaardige asymmetrische manier naar je. Of niet? Dat intrigeert. Op zijn borst hangt een haaientand.

Foto 2 is een urbex situatie. Ook daarvoor geldt: (heel) veel gezien en dan is het lastig positief op te vallen. Deze opname is redelijk in balans en de openstaande deuren suggereren nog zoiets als een 'ontsnappingsmogelijkheid'.

Foto 3 is een interieuropname van een kantoor(gebouw). Die hele lichte linkerzijde van de foto concurreert enorm met de mensen die achter hun bureau zitten (in het midden), waardoor de aandacht daar steeds wegtrekt.

Foto 4 kan en mag krachtiger. Het is een eenvoudige vorm/compositie studie, waarbij ook de belichting niet optimaal is. Mogelijk is het een lange sluitertijd opname (vanwege de 'wattige' omgeving). De jury was hier niet eensluidend in haar oordeel. Deze foto brengt een aparte stemming over. Bepalend daarvoor is het licht in het water rechts en de donkere steiger. De beugels aan de buitenkant zijn de enige vertellende beeldelementen. De leegheid, het aparte licht bepalen een surrealistisch, licht dreigend gevoel bij deze foto. Hopper zou een dergelijk tafereel zo geschilderd hebben.

Foto 5 is een merkwaardig beeld. Een soort straatbeeld detail waarbij een zebrapad gesuggereerd wordt door opvallende lichtstrepen. Of is het een dubbelbeeld? Je blijft in elk geval kijken naar die lijn van strepen en die witte schoenen

Foto 6 is een voor de hand liggende klassieke landschapsfoto in zwartwit. Dit is nou typisch zo'n foto die met een prachtige print op het juiste medium aan kracht kan winnen ten opzichte van het digitale beeld. Overigens is door de lage resolutie hier niet helder vast te stellen of de scherpte er lekker in zit.

Foto 7 is een strak gecomponeerde strand/promenade scene in passend zwart wit. Het beeld doet me erg denken aan het werk van Theo Kuipers die enkele tientallen jaren geleden veel van dit soort situaties in beeld bracht.

Foto 8 is erg zorgvuldig in beeld gebracht qua kadrering, maar daar blijft het een beetje bij. De toon en tinten zijn erg (te) tam.

Foto 9 is een bijzondere abstractie. Alsof er een oog door een kier in gordijnen loert, maar die indruk blijft door de lichtdonker verdeling niet lang hangen.

Foto 10 is een recht toe recht aan registratie van een steltloper in een kleurige outfit achter opspetterende waterdruppels. Langer om je onderwerp heen draaien en het fotografisch onderzoeken kan spannender (en meer eigen) foto's opleveren.

0737-01.jpg

0737-02.jpg

0737-03.jpg

0737-04.jpg

0737-05.jpg

0737-06.jpg

0737-07.jpg

0737-08.jpg

0737-09.jpg

0737-10.jpg

Clubnummer 0737

Foto 1 laat een wat bevreemdende en iets overbelichte opname zien, die bij nader bekijken een zorgvuldig gekaderd drone beeld blijkt. De licht donker verdeling (licht beneden, donker boven) doen wat vreemd aan en zorgen voor een minder stabiel ogende basis.

Foto 2 is een dramatisch aandoend beeld. De sfeer is gecreëerd door een krachtige zwartwit techniek samen met lens- en standpuntkeuze. Het analoge roodfilter lijkt van stal gehaald ☺.

Foto 3 is een combinatie van realistisch beeld met reflectie. Vooral in dat reflectiedeel zit een interessante sfeer, maar het geheel is net niet verrassend genoeg.

Foto 4 is een recht toe recht aan krachtig zwart wit portret. Close gefotografeerd en door de ogen bouw je direct contact op.

Foto 5 laat een spontaan (?) dubbelportret zien. De keuze voor zwart wit maakt het tijdloos. De uitsnede komt een beetje willekeurig over. Nu we de voeten toch missen was een vierkante uitsnede misschien sterker.

Foto 6 toont een goed homogeen verdeelde abstractie. Mogelijk dat het lichte achtergrond gedeelte rechts beneden wat afleidt (daar loopt ie ook uit de scherpte), maar verder is het homogeen houden redelijk goed gelukt. Deze abstractie is vooral een herhaling van min of meer dezelfde motiefjes en dan blijft ze niet lang boeien.

Foto 7 laat een prachtig gebouw zien, wat we intussen allemaal al kennen van de vele foto's. Laten zien hoe kinderen omgaan met een dergelijk omgeving is een fijne toevoeging. Daarmee wordt deze foto meer straatbeeld dan architectuurfoto. De belichting is wel erg hard....

Foto 8 is een bijzondere sportfoto. De beweging van de zwemmer wordt als het ware herhaald in de 'swash' boven in beeld, maar direct daarna zie je ook dat dat de rand is van de glazen kan, waar die zwemmer in rond spartelt. Een net uitgevoerde gimmick.

Foto 9 toont de ontdekkingsreiziger in een urbex industriële omgeving, die zich verwondert. Misschien vraagt ie zich af waarom die luchten zo overbelicht zijn? De foto is netjes semi-symmetrisch opgebouwd.

Foto 10 een dalende jan-van-gent die vaag aan een aquarel doet denken als gevolg van de gehanteerde techniek. Licht en beweging in een verder bijna helemaal neutrale omgeving. Daarmee blijft de foto toch een beetje eendimensionaal. Met iets meer dekking spreekt deze foto veel sterker.

0742-01.jpg

0742-02.jpg

0742-03.jpg

0742-04.jpg

0742-05.jpg

0742-06.jpg

0742-07.jpg

0742-08.jpg

0742-09.jpg

0742-10.jpg

Clubnummer 0742

Een mooie clubselectie, waarin wisselende interesses en ervaring herkenbaar zijn.

Foto 1 is een innemend portret. Gevoelvol op locatie in beeld gebracht. De licht geopende mond insinueert een dynamische situatie, een momentopname.

Foto 2 laat een fraai portret in de omgeving zien. Door de keuze voor groothoek krijgen mens en omgeving hier samenhang. De keuze voor zwartwit versterkt dat.

Foto 3 laat een wat macabere, sinistere sfeer zien, met intrigerende graffiti. De metalen closetport suggereert een gevangenis. Zwartwit, beeldhoek, licht, graffiti, closetpot, allemaal beeldelementen die aan die sfeer bijdragen.

Foto 4 is een fraai huilend landschap. Tristesse alom, door de zwaar hangende takken/bladeren en de blauwe mist/regen op de achtergrond. Ook het leeg zijn van de weilanden draagt bij aan die sfeer.

Foto 5 is een mooi landschap. Door het tijdstip van opname (lage zonnestand) en het perspectief wordt ruimte geschapen. Het ritme en de toon doen de rest

Foto 6 een merkwaardig boompje wat kennelijk veel (westen?)wind vangt. Jammer dat de foto een enorme kleurzweem heeft. Mogelijk was het licht daadwerkelijk zo, maar in de foto ziet het er niet goed uit.

Foto 7 is een krachtig zwartwit landschap. De boven en onderkant zijn wel erg zwaar zonder dat dat echt een functie lijkt te hebben. Zou een panorama-formaat hier uitkomst bieden?

Foto 8 was een foto die discussie oproept. Enerzijds speelt alles zich af tussen de kraanmachinist en zijn grijper, dus waarom zou je meer op de foto zetten. Anderzijds is er nauwelijks context te zien omdat er juist zo krap gekaderd is. Er zijn wat kleine elementen in het beeld herkenbaar, maar het totaal is niet abstract genoeg om als abstract beeld verder te kunnen en laat wat weinig zien om als documentair beeld door te gaan.

Foto 9 is een humorvol straatbeeld. Ook de keuze voor een kleurenbeeld is goed. Door de kledingkleur gaan de personen bijna op in de achtergrond. De fraai ingehouden kleuren versterken dat. En ja, naast elkaar ieder in een eigen (I-pad) wereld blijft een rare situatie....

Foto 10 is een beeld van een gebroken paddenstoel. Weliswaar zien we ze meestal anders, maar echt verrassend is deze toch niet. Komt dat omdat de scherpte niet op de breuklijn ligt, of zou een krappere kadrering kunnen helpen. Robert Capa zei het al: als je foto niet goed genoeg is, stond je te ver van je onderwerp af. Dat geldt niet enkel in het genre van Capa.

0748-01.jpg

0748-02.jpg

0748-03.jpg

0748-04.jpg

0748-05.jpg

0748-06.jpg

0748-07.jpg

0748-08.jpg

0748-09.jpg

0748-10.jpg

Clubnummer 0748

Foto 1.: Prachtig gebouw, kleurrijk, fotogeniek en dus veel gefotografeerd. Dat is hier heel goed gedaan.

Compositorisch is er veel aan te beleven: herhaling/ritmiek, geometrische vormen (vooral de lichte driehoek op de voorgrond) en de spiegelingen die meegenomen zijn. Alles in een afgewogen, harmonisch geheel samengebracht.

Foto 2.: Ook voor deze foto geldt hetzelfde: compositorisch sterk. Enorme perspectivische dynamische werking. Je wordt de foto ingezogen. De kleuren werken prachtig samen: van zowel de lijnen (metaalbogen rechts, lichtlijnen van het verkeer) als van de lucht (het blauwe uurtje).

Foto 3.: Een architectuurfoto in zwartwit. Het is een spel van gebogen lijnen, rechte stukken, schaduwen en naar achteren toe steeds lichtere partijen. De kadrering is zorgvuldig gekozen, zodat het geheel qua compositie krachtig en heel aantrekkelijk overkomt.

Foto 4.: Deze foto doet enigszins aan de foto's van Teun Hocks denken. Deze muzikant schuift zijn blinddoek omhoog en kijkt verdoofd om zich heen: "waar ter wereld ben ik eigenlijk?" Je kunt er van alles bij bedenken: gewoon een surrealistisch beeld? Een practical joke van medemuzikanten? enz.

Foto 5.: Spelen met materialen in een close-up setting. De grap zit hem in het feit dat de schaduw niet geheel overeenkomt met het voorwerp. De foto wint aan kracht als je het contrast een flink stuk verhoogt. Tegelijkertijd is de magie over als je eenmaal de grap hebt gezien.

Foto 6.: Een foto vol sfeer. Door de invoerende lijnen rechts word je het beeld ingetrokken. Een vage figuur in de mistige en avondlijke atmosfeer op de rug gezien. Prachtige kleuren. Alles vaag en onscherp en toch heel overtuigend qua beeldkracht.

Foto 7.: We zien een fietser voor een groot object (kunstwerk?) onder een dramatische lucht. Het lijkt een rotonde waar dit object in het midden op staat. Als fotografische toevoeging is er dat jongetje met zijn rode Foodmasterkrat voorop. Als geheel een aardig tafereel; als foto wel snel gezien.

Foto 8.: Een klassiek stilleven. Klassiek: fruit, glas, schaal en kan. Goed gearrangeerd in het staande formaat van de foto. Er lopen kijklijnen van voor naar achteren (peer, liggend glas), van links naar rechts (asperges) en verticaal (de kan). Eén druif ligt voor de schaal. Dat arrangement maakt dat het een prettige compositie is om naar te kijken. De "stof"uitdrukking is goed, maar zou met meer scherpte/detailering ook meer voelbaar zijn.

Foto 9.: We kijken naar een schimmig straatbeeld en als je wat langer kijkt blijkt dat er vanuit dat straatbeeld een vrouwengezicht terugblijkt. Het is vermoedelijk een spiegeling, waarvan verder in de foto ook wat kleine plekje terug

te vinden zijn. De samenvoeging van straatbeeld en gezicht is wat toevallig en leidt niet tot een diepere betekenis in de foto.

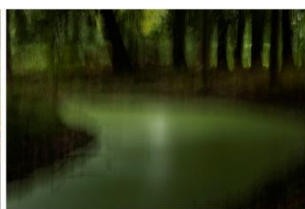
Foto 10.: Een macro-opname van een piepklein mosje met een gevangen regen- of dauwdruppel. Die kleine wereld blijft altijd boeiend, omdat we die niet zo maar zien in het voorbijgaan. Het beeld doet enigszins aan het lampje van Willie Wortel denken (omgekeerd). De lichte vlekken boven in het beeld leiden af van de essentie. Deze foto zou aan kracht winnen wanneer er meer scherpte in zou zitten.

0751-01.jpg

0751-02.jpg

0751-03.jpg

0751-04.jpg

0751-05.jpg

0751-06.jpg

0751-07.jpg

0751-08.jpg

0751-09.jpg

0751-10.jpg

Clubnummer 0751

Foto 1.: De jury vond dit een topfoto! Het is een droombeeld dat onder water lijkt gefotografeerd. Een slapende figuur, dromend, maar de suggestie van verdronken zit er ook in. Prachtig licht straalt zacht op precies de goede plaatsen en vooral het gezicht wordt erg fraai opgelicht. Donkere en lichte partijen zijn mooi verdeeld over de foto en de zachte, onscherpe plantenwereld vult het vlak fijnzinnig in.

Foto 2.: We kijken in een fabrieksruimte met gekleurde lichtaccenten. Dit is vermoedelijk een ruimte in een industrieel museum. De compositie vanuit het gekozen standpunt is evenwichtig en laat alle machines, buizen en verbindingen goed zien. Op de vloer rechtsonder zit mooi strijklucht. Tegelijkertijd leunt deze foto vooral op de kwaliteit van deze museumruimte en het daar aangebrachte licht.

Foto 3.: Wat een fraai sfeerbeeld. Met minimale middelen en het volledig ontbreken van scherpste is een overtuigend beeld gemaakt. Mistig, geheimzinnig. Mooi dat de donkere partij links in evenwicht is met de donkere hoek rechtsonder. De herhaling van de stammen bovenin (beeldrijm) wordt net even doorbroken door de schuin hangende stam aan de linkerkant. Het is alsof je naar een aquarel kijkt.

Foto 4.: Deze foto is duidelijk ontsproten aan een fantasievol brein dat ook goed met Photoshop overweg kan. Het tafereel doet aan een sprookje denken. Op de rug zwevend in de lucht wordt een bol vol bloemetjes "gevangen". Het kleurverloop in de foto is goed gekozen, waarin de kleurcombinatie van geel en blauw het natuurlijk altijd prima doet. De technische indruk van de onderste helft is wat zwakker dan die van de bovenste helft.

Foto 5.: Deze foto moet het hebben van de opvallende zaken die in beeld staan: 3 personen met een aparte helm, spiegelende brillenglazen en lachend. Gezien de microfoontjes/oordopjes valt te denken aan een podiumoptreden bij een bijeenkomst o.i.d. De foto valt binnen de categorie van het afbeelden van opvallende zaken. We missen dan een creatieve eigen inbreng van de fotograaf.

Foto 6.: Een oude jas aan een knaapje in een raamopening die dichtgetimmerd is. Links en rechts nog een stukje oude muur. Alles ademt naar vroeger en naar "afgedankt". Het geheel is in zacht licht opgenomen en dat licht modelleert heel fraai. Dat geeft je het gevoel van de textuur van de stof, het hout en de stenen. De foto past in een serie over vergankelijkheid, de werking van de tijd, o.i.d. Aan de linkerkant zit een storend element wat gemakkelijk weg te klonen is. Jopie Huisman zou zeker het haakje bovenin helemaal afgebeeld hebben.

Foto 7.: Ook in deze foto is vergankelijkheid te zien: de bladen van een waterlelie, half onder en boven water en ook vol gaten. Het mooiste gedeelte zit in het meest rechter gedeelte van het grote blad. Met iets meer dekking komt dat fraaier tot uitdrukking. Zo, in z'n geheel, staat er veel omheen waarin niet zo veel gebeurt.

Foto 8.: Nog een foto van bladeren in water. Hier spelen de golfjes een spel met veel kleine blaadjes. Zoals de foto belicht is komt dat spel niet goed tot zijn recht: het is te licht en dat stoort het kijken. Met iets meer dekking, onderbelichting, spreekt de foto veel meer. Dan komt o.i. de bedoeling van de fotograaf met deze foto opeens veel beter naar voren.

Foto 9.: Een impressie van meeuwen langs het strand. Onder een heel fraaie, zacht getekende, lucht vliegen meeuwen. Die meeuwen zijn mooi onscherp: suggestie van beweging en toch nog herkenbaar. De onderste strook is water dat volop in beweging is, in tegenstelling tot de smalle strook water hogerop in de foto. Daartussenin zit een strook minder goed herkenbaar: zijn dit palen, die door een bepaalde beweging van de camera haast aan elkaar vast zitten? Dat is niet goed vast te stellen. Het geheel blijft boeien.

Foto 10.: Een veel gebruikt middel: tijdens de opname je camera op en neer bewegen. In meer series zijn hiervan voorbeelden te vinden. Meestal wordt dit gedaan met bomen, een bos. In deze foto is in het midden water te zien en rechts wat bomen. Links zou een spiegelende wand kunnen zijn. Het midden is leeg, aan de kanten gebeurt wat. Het beeldbepalende middel van beweging is hier niet zo overtuigend in zijn uitwerking.

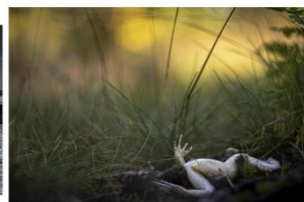
0754-01.jpg

0754-02.jpg

0754-03.jpg

0754-04.jpg

0754-05.jpg

0754-06.jpg

0754-07.jpg

0754-08.jpg

0754-09.jpg

0754-10.jpg

Clubnummer 0754

Foto 1.: Een uil in de vlucht in zwartwit. Technisch knap gedaan: de scherpte ligt ook precies goed. De vorm van de vogel vult het vlak compositorisch fraai. De omgeving speelt geen andere rol dan zacht onscherpe achtergrond.

Foto 2.: Een kanoër in de vroege ochtendmist. Teruggebracht tot silhouet goed afgetekend tegen de lichtere achtergrond. Dit sfeerbeeld heeft nog een extraatje in petto: de druppelsliert die vanaf de peddelpunt in het water valt.

Foto 3.: Een grafisch uitgevoerde landschapsfoto. De herhaling van witte windmolens (ritmiek) tegen een donkerder lucht nodigen altijd uit tot het fotograferen daarvan. In deze foto is een flinke voorgrond mee opgenomen: lichte banen met wat donkere delen en zowaar nog een vogel in beeld. Dankzij die voorgrond is de foto ruimtelijk en geeft een gevoel van de weidsheid van het landschap.

Foto 4.: Een kleine wereld waarin zich een lijk bevindt. Het zal het lijk van een kikker zijn, te zien aan de vorm van de handen. Tegelijkertijd suggereren die handen dat het om een mensfiguur zou kunnen gaan. Hulpeloos en verschrikt steken de handen naar opzij. De wereld er omheen zou onder water kunnen zijn. Prachtig, zacht getekend in onscherpte. Onderin donker, naar boven toe lichter en daar zijn de sprietjes en bladertakjes het mooist. Heel sterke foto die tot de verbeelding spreekt.

Foto 5.: Een vierkant formaat waarin een compositie in groen is opgenomen. Een takje van een varen: fijne vertakkingen van kleine blaadjes steken af tegen een lichtere onscherpe achtergrond. Zo wordt het een symfonie in gradaties groen.

Foto 6.: Dit is een straatbeeld dat van een hoog standpunt is opgenomen. In de avond bewegen zich schimmen van mensen over de lichte strook van een trottoir. Rechts is een stukje binnenruimte te zien van waar af de foto mogelijk is genomen. De schuine baan werkt dynamisch. Er is heel goed gekeken naar de personen die in de foto staan: onderin een vrouw met tas, dan een tweetal (mooie voetbeweging bij de linker persoon) en schaduwen en bovenin twee losse figuren ook met tassen. Een op die manier prettig leesbare foto, die qua compositie aan Alexander Rodchenko doet denken.

Foto 7.: Deze foto past in het genre modelfotografie. Een naakt model liggend op een tafel in een oud gebouw. Het tegenlicht maakt dat er een grafisch beeld ontstaat. De donkere vormen van het lichaam zijn dan de essentie van de foto. Die komen echter niet goed tot hun recht: één enkel en voet verdwijnen door de linker raamstijl en de armen zouden mogelijk sierlijker, spannender geplaatst kunnen zijn. Omdat het vooral om de vormen lijkt te gaan zou plaatsing precies voor het lichte raamvlak en wat minder van de ruimte er om heen sterker werken.

Foto 8.: Door de camera mee te trekken met de fietsende Joodse man, blijft deze scherp in beeld en suggereert de achtergrond beweging. Klassiek beproefd recept evenals de plaatsing met de meeste ruimte vóór de fietsende persoon. Deze foto als eenling vertelt weinig verhaal, in een serie krijgt het tafereel wellicht meer betekenis.

Foto 9.: Deze foto doet denken aan de oude schoolplaten. Een schuur uit vroegere tijden met daarin twee uilen. Het kleine uiltje achter het houten wiel kijkt alert naar de fotograaf. De andere kerkuil is in de vlucht gevangen. Van links straalt licht naar binnen. De oude voorwerpen maken het geheel af. Fijne foto.

Foto 10.: Een vaker gemaakte museumfoto: we zien iemand op de rug voor een foto van een bekende fotograaf. Er is geen verband tussen de man en de foto, het is een toevallige opname. In zwartwit zou misschien het kale stukje schedel enigszins rijmen met de huid van de vrouw. De linnen tas voegt niets toe.

0755-01.jpg

0755-02.jpg

0755-03.jpg

0755-04.jpg

0755-05.jpg

0755-06.jpg

0755-07.jpg

0755-08.jpg

0755-09.jpg

0755-10.jpg

Clubnummer 0755

De meeste foto's van deze clubinzending vertellen een verhaal.

Foto 1.: Oma kan op deze manier haar kleinkinderen knuffelen in coronatijd. Zij is geheel in plastic gewikkeld en alle drie genieten ze er zichtbaar van. Dit is een foto die in een reportage zou passen. Het wijkende perspectief van de gebouwen is storend.

Foto 2.: Straatfotografie is altijd op zoek naar het gedrag van mensen in de openbare ruimte en het is verrassend hoeveel intimiteiten soms te betrappen zijn. Dit is een leuk detail dat in het voorbijgaan is "geschoten". In een kleine serie met nog een aantal van dergelijke menselijke momentjes wint zo'n foto aan kracht.

Foto 3.: Een ouder persoon met een jonger persoon. Zou moeder en dochter kunnen zijn. Het gaat om een feest (vlaggetjes, felicitatiekaarten). Alles zit gevangen in een spiegeling (misschien door een glazen afscheiding vanwege besmettingsgevaar?). In die spiegeling valt veel te ontdekken: binnen en buiten laten zich zien. Die spiegelingen maken de foto boeiend. De opvallende rok doet niet mee met dit spiegelende spel, maar leidt daar van af.

Foto 4.: Straattaferaal in coronatijd. Sombere, bezorgde gezichten; ieder in zichzelf gekeerd. Het jochie kijkt naar het mobieltje van de rechtersvrouw. Daar leeft de foto. Links drukke reclame op de muur, passend bij de batmanprint op het T-shirt van het jongetje. De tekst in het midden past prima bij de mondkapjes (al heeft die daar natuurlijk niks mee te maken). Rechts achter wordt het wat rommelig en "lekt" de foto in het licht van de lucht.

Foto 5.: Opnieuw een straatfoto, maar wat een geweldig moment is hier gevangen! De man spreekt zijn hondenklasje (uitlaatservice?) streng toe en de groep luistert (gedeeltelijk) gehoorzaam. Rechts op de voorgrond zit een herdershond die het allemaal langs zich heen laat glijden. Links voor twee drinkschalen en op de achtergrond een muur met "gevulde" nissen (hadden recht gemogen). Een beeld vol fijnzinnige humor.

Foto 6.: De mis wordt voorbereid in coronatijd. De stoelen moeten verdeeld over de ruimte op anderhalve meter worden gepositioneerd. De zuster in blauw habijt doet dat geconcentreerd. De ruimte is groot en omdat rechts niet is te overzien (aangesneden) suggereert dat een nog grotere ruimte. Ook dit is een foto die in een reportage over de coronatijd zou passen. De technische uitvoering is helaas wat zwakker.

Foto 7.: Bij deze foto kijken we in een ruimte met hoge boekenwanden. Er staat een ladder en er zit een vage persoon op een stoeltrapje. Niets is scherp en er zitten lichtvlekken in het beeld. Alles bij elkaar maakt het de beschouwer niet makkelijk om de fotografische keuzes te kunnen plaatsen.

Foto 8.: Een spiegeland beeld waarin de straat wordt gecombineerd met andere beelden. We kijken door de schim van de fotograaf naar een wereld achterin, terwijl van rechts personen door een glazen wand lijken binnen te lopen. De achtergrond bestaat uit hoogbouw en een merkwaardig ellipsvormig object. Een foto met interessante delen en

ook nietszeggende delen. Rechts zou een deel kunnen worden weggesneden en het perspectief gecorrigeerd. Misschien dat deze foto door alle afstanden en afschermingen (ook) aan corona refereert?

Foto 9.: Ook hier is een spiegeling gefotografeerd en nu is de fotograaf zelf onderdeel van het geheel. De dame die zichzelf in de spiegel ziet en iets verschikt aan haar kleding; ze staat er niet flatteus op daardoor. Ze heeft op de foto in de gaten dat ze gefotografeerd wordt (ze kijkt opzij). De foto geeft het gevoel van heimelijk betrappt worden, maar evengoed kan er contact geweest zijn tussen beide en toestemming voor de foto. Er staan teksten in het beeld, die (voor het merendeel) niets toevoegen.

Foto 10.: Portret van een dakloze (gezien de attributen). Er is van dichtbij contact met de vrouw en je kunt haar bekijken tot op de rouwrandjes onder haar nagels. Het geheel is scheefgezet en voorzien van een hdr-bewerking (volgens ons niet nodig). De compositie is sterk (diagonale lijnwerking tussen de huidskleur van handen en gezicht. De blik en de gezichtsuitdrukking vangen je aandacht.

0759-01.jpg

0759-02.jpg

0759-03.jpg

0759-04.jpg

0759-05.jpg

0759-06.jpg

0759-07.jpg

0759-08.jpg

0759-09.jpg

0759-10.jpg

Clubnummer 0759

Foto 1.: Deze foto is volledig onscherp en laat je raden naar wat je ziet: florale motieven vermoedelijk, terwijl de donkere figuren rechts onderin enigszins op personen lijken. Qua compositie is de foto onevenredig zwaar aan de onderkant.

Foto 2.: De meeuw (slaapt?) heeft haar kop tussen de veren en de ogen gesloten. De uitsnede is opvallend: de poten zijn aangesneden en boven de vogel is bewust veel ruimte gelaten die fraai verdonkert naar boven toe. Twee kleine rode accenten (stukje snavel en de poten) zijn te vinden. De vogel is niet heel scherp, helaas.

Foto 3.: Een pure wolkenfoto, dus zonder de aarde onderin. Die moet het dan hebben van een aantrekkelijke vorm/kleuren compositie. Qua compositie valt de horizontale, licht stijgende lijn op in het midden van de foto. Daardoor is er een verdeling in onder en boven.

Er zou sprake kunnen zijn van spiegeling (onderste deel spiegeling, bovenste deel reëel), maar bij elkaar overtuigt het geheel niet.

Foto 4.: Vier mensen zittend op de oever van een baai tegenover flats met in de achtergrond bergen. Wat wil de foto vertellen? Het interessantste deel is de voorgrond: mensen met wat spulletjes naast zich en de vogels (ook op de oever). Alleen dát stukje tegen de achtergrond van het blauwe water, zou sterker werken. Je bent dan de afleiding van die drukke achtergrond kwijt. Snij maar eens een smalle panorama foto uit dit geheel. Minder is vaak meer.

Foto 5.: Een geheel abstracte foto in groen, geel en licht bruin. Je moet het dan hebben van een aantrekkelijke samenstelling van beeldelementen: kleur, lijn, vorm, tonen, compositie. Bij dergelijke abstracte foto's helpt het wanneer er een gevoel van diepte in de foto zit, of dat een fantasie wordt opgeroepen. Dat mist deze te vlakke en fletse foto toch een beetje.

Foto 6.: Een landschapsfoto van bergen met een waterval. In zwartwit en vierkant formaat.

Dat pakt goed uit: de compositie in het vierkant wordt diagonaal. De zwartwit keuze zorgt voor een grafische weergave in een mooie compositie van lichte en donkere partijen. Met een nog iets pittiger contrast werkt de bedoeling van deze foto nog iets sterker.

Foto 7.: Nog een vierkante en zwartwit foto. Nu is er de suggestie van een close up opname van sprietten die uit de grond opkomen, of door stof heen geprikt zijn. De beperkte scherptediepte ligt op de voorste sprietten. Er voor en er achter is het onscherp. Achterin zijn schaduwfiguren mee opgenomen in het beeld. We moeten het wel doen met een paar eenvoudige hoofdrolspelers in deze foto.

Foto 8.: Weer een landschap in zwartwit. Het liggende formaat legt de nadruk op weidsheid. Het landschap is (lijkt) ook leeg. Het geeft een ruimtelijk en verlaten gevoel. Ook lijkt er een stevige wind te staan die het zand doet stuiven. In de achtergrond is een zweem van de zee te vermoeden. Maar het landschap is niet geheel leeg: in het midden zijn

vage vormen te zien, die niet te plaatsen, of te verklaren zijn. Ze doen denken aan spiegelingen, alsof hier door een ruit gefotografeerd is die net niet helemaal schoon was.

Foto 9.: Een fijn landschap, in kleur. Het is minimalistisch: alleen de horizon met beplanting is het hoofdelement in de foto. Het is een helder en stil beeld met een even eenvoudige compositie: horizon op eendere/tweederde. Een kalme waterplas en een kalme lucht maken er een fraaie weergave van een Hollands waterlandschap van.

Foto 10.: Steigers die de zee in reiken, twee boten die uitvaren en op de voorgrond een man met zwemvest om. Er staat vermoedelijk een stevige wind en het heeft geregend gezien de glimmende steigerplanken. De foto heeft een soort driehoekige compositie (twee boten en de man op de voorgrond) die weer gevat is in de lijnen van de steigers. De onderkant is door die steigers erg zwaar.

0762-01.jpg

0762-02.jpg

0762-03.jpg

0762-04.JPG

0762-05.JPG

0762-06.jpg

0762-07.jpg

0762-08.jpg

0762-09.jpg

0762-10.jpg

Clubnummer 0762

In deze clubinzending vallen een paar foto's op door een sterke compositie.

Foto 1. Een architectuurfoto waarbij door de kadrering een abstrahering is ontstaan. Daarbij is heel zorgvuldig gekeken: hoe lopen de lijnen, waar komen de donkerder elementen. Het geheel is geel in verschillende gradaties, dankzij schaduwvlakken. De deuropening en helemaal rechtsonder nog een subtiel donkerder rechthoek spelen mee in dit spel van geometrische vormen en lijnen.

Foto 2.: Ook hier is zorgvuldig ingezoomd en gekaderd om een compositie te krijgen die aantrekkelijk is en om daarbinnen een spel van lijnen (verticaal en gebogen) te creëren. Dat is goed gelukt, waarbij de kleurlijntjes van groen en bruinoranje subtiel meedoen. Let ook op de schaduwstructuren.

Foto 3.: Een prachtige drone-foto. De vlakverdeling is perfect gekozen. De foto zit vol lijnen die zich herhalen binnen vlakken, die weer gevarieerd van vorm zijn. De cirkelvormen als gevolg van bandensporen spelen een hoofdrol. De helder groene lijnstukken in de foto geven de compositie nog een extra stevig skelet.

Foto 4.: De wandelaar vertoont een tegenwoordig herkenbaar beeld: oortjes in en mobiel in de hand. Afstemmen van die oortjes, zoeken naar de muziek die je wilt horen. Maar de schaduw wijkt af en dat komt niet alleen door de gebogen onderkant van die muur. Hij lijkt nu met beide handen bezig op zijn mobieltje en er loopt een draad naar beneden i.p.v. naar zijn hoofd. Dat is de grap die in deze foto verborgen zit.

Foto 5.: Via de tenen kijken we naar een kind met een blad in de handen en voor het gezicht, zittend op een tuinstoel. Het is allemaal niet bedoeld voor een peuter: het blad is omgekeerd, want het kan nog niet lezen en de illustraties passen niet bij deze leeftijd.

Foto 6.: Ook deze foto heeft een grap als onderwerp: de muurschildering die in lijn gebracht is met de gezichten van een jongetje en zijn moeder. Dat is voor een losstaande foto vrij eendimensionaal. In een kleine serie van verwante foto's werkt dat beter.

Foto 7.: Een close-up opname van klokhuis met slak.

Dankzij de techniek is de huid van de appel en van de slak voelbaar: "lekker" vettig, vies. Een grappig beeld.

Foto 8.: Deze cabrio met stoffen dak is krap en vierkant aangesneden. Zo'n vierkant laat zich vaak perfect indelen in een sterke compositie. Dat is hier ook het geval: minimalistisch qua kleurgebruik en lijnen. En het resultaat is een prima foto.

Foto 9.: Een oogstmachine gaat over het land. Mensen en machine werken geconcentreerd samen. De hele sfeer in de foto past bij dit boerentaferreel. Een, gelukkig lichte, vignettering zorgt voor net iets betere concentratie op de midden. Het licht, de lucht en de kleuren zijn in mooie harmonie.

Foto 10.: Een portret van een poes. Sterk overbelicht, wat van ons niet had gehoeven. De uitdrukking en houding is krachtig, dreigend. Deze poes is met die tanden in haar onderkaak een mini-tijger en verdient dan ook een krachtiger uitstraling i.p.v. een softere.

0763-01.JPG

0763-02.JPG

0763-03.JPG

0763-04.JPG

0763-05.JPG

0763-06.JPG

0763-07.JPG

0763-08.JPG

0763-09.JPG

0763-10.JPG

Clubnummer 0763

Deze inzending bevat veel straatbeelden.

Foto 1.: Net als een rijtje windmolens tegen een lucht, worden witte strandhuisjes tegen een lucht graag gefotografeerd. Het beeldrijm van zich herhalende vormen spreekt ons fotografen immer aan. De lucht is voorzien van mooie wolkenpartijen. In het midden van de rij staat een persoon en steekt een paal omhoog. Door het heel zorgvuldig gekozen standpunt in combinatie met de gebruikte lens ontstaat een soort waaier: links kijken de huisjes naar links en naar rechts hebben de huisjes hun gezicht ook naar rechts gericht.

Foto 2.: Een foto die binnen de straatfotografie valt en die je goed moet bekijken en dan ontdek je veel kwaliteiten in de foto. Hij blijft boeien: De personen, het hondje, de mondkapjes; het prachtige kleurenpalet van de foto (het zachte blauw van de lucht rond het fraaie geel van het ijs huisje met parasol; de kleding). De compositie met links de personen rechts het ijs huisje en aan de onderkant de schaduw. De cirkels op de boulevard en die meeuw in de lucht: alles werkt mooi samen. Klein puntje: jammer dat die jongen met zijn knie vastzit aan dat blauwe object.

Foto 3.: Van bovenaf gefotografeerd zien we twee personen in een stedelijke omgeving: wegen, bestrating, beton en gevelbeplating. De mensen zijn daarin klein. De rechter persoon is aan het gesticuleren en ook de schaduw laat dat zien. Dat element maakt dat er wat leven in de foto komt. De sfeer van donker met wat lichte banen ondersteunt het gevoel van verlorenheid van de mens tussen zoveel steen.

Foto 4.: Een klassiek stilleven. Pluspunten: een hele goede stofuitdrukking: de textuur van tin, papier, etc. is voelbaar. Het gebruikte licht modelleert uitstekend. Ook de kleuren zijn ingetogen en op elkaar afgestemd. De opstelling echter is erg statisch en dat geldt ook voor achtergrond en ondergrond. Alles staat binnen het kader en in een gesloten formatie. Wanneer bv. alleen al het papier was uitgevouwen en over de rand en het kader was gegaan, zou het geheel meer dynamiek hebben gekregen.

Foto 5.: Eenzaamheid. Een oudere dame, wachtend in een bushokje in een lege omgeving. De compositie is heel zorgvuldig gekozen: een paar rode accenten (hek links en verkeersbord). De foto heeft veel rechthoeken die variëren in grootte (ramen, posters in bushokje, stenen, rolluiken). Er is hoogte gelaten boven en links en rechts van de vrouw; dat versterkt het gevoel van alleen zijn en verlatenheid. Prima foto.

Foto 6.: een opgewekt kijkend kind is in papier verpakt op de foto gezet. Het geheel is tegen een egaal zwarte achtergrond opgenomen. Op deze manier is er een vreemde aankleding gecreëerd en daar moeten we het mee doen. In houding, handen en gezichtsuitdrukking zitten geen aanknopingspunten voor een verhaal of betekenis van deze verpakking.

Foto 7.: Dit beeld oogt futuristisch. Dat komt door die "bakken" links en rechts. Twee rijen tegenover elkaar met verschillende raamvormen. Het zal op een dak zijn, maar die bakken zijn geen traditionele dakkapellen. Lucht en

dakoppervlak zijn elkaar spiegelbeeld. De sfeer van stilte en het "naar elkaar kijken" van die raampartijen geven het een merkwaardige sfeer en maken het tot een opmerkelijke foto.

Foto 8. : Een houtbewerker aan het werk. Dichtbij opgenomen; we kijken a.h.w. mee met de man. Hij staat mooi in het licht: de essentiële delen zijn prima aangelicht in de foto. De concentratie is voelbaar. Tenslotte passen ook de bruintinten bij dit ambachtelijk bezig zijn.

Foto 9.: Een fietser in een straatbeeld. Klein figuurtje tussen grote en hoge gebouwen. Nog even en hij is uit beeld. Het linkerdeel van de foto is het boeiendst: die onscherpe muur waarlangs je naar achteren gaat kijken. Het smalle reepje waartussen in nog een stukje geel gebouw te zien is en de fietser. Het rechterdeel definieert de ruimte waarin de fietser zich bevindt en stoort niet, maar dat geldt wel voor die hoekpartij met water.

Foto 10. : Moeder en kind: Een roze pastelkleurig ensemble dat mooi afsteekt tegen een groene achtergrond onder een zacht blauwe hemel. Het meisje kijkt opzij, waardoor je contact krijgt met de foto.

0771-01.jpg

0771-02.jpg

0771-03.jpg

0771-04.jpg

0771-05.jpg

0771-06.jpg

0771-07.JPG

0771-08.jpg

0771-09.jpg

0771-10.jpeg

Clubnummer 0771

Deze inzending is heel gevarieerd en bevat een krachtige heel betekenisvolle foto, nr. 3.

Foto 1.: Een portret en profiel gefotografeerd en ingevuld met kronkelingen. Die kronkelingen op de plek van het haar suggereren ook gekruld haar. Daar is door een stevig contrast een boeiend spel ontstaan van grafische lijnen en kromme banen. Vooral helemaal bovenin en langs de randen is dat heel fraai. In het gezicht en hals/schouder is hetzelfde speelse spel zichtbaar, maar nu gedempt en teruggebracht tot lichter grijs. De gezichtsuitdrukking is enigszins parmantig, dat doet het goed.

Foto 2.: Dit landschap brengt een gevoel van zon en lente over. Een zee van narcissen onscherp in de voorgrond en naar achteren steeds scherper. Ze gaan over in een bijna egale gele strook. Daarboven een lichtgroene reep en dan een zacht blauwe lucht met weinig wolken. En dan die pakken van stro in mooi tekenend licht op de juiste plaats voor een goede compositie. Een fijne plaat die een prettige stemming oproept bij de beschouwer en qua stijl aan het werk van Martin Kers doet denken.

Foto 3.: Deze foto laat zich direct goed lezen. De beelden in de filmstrip gaan over concentratiekampen, tanks, Joodse gevangenen, schreeuwende officieren. Die verschriktingsbeelden gaan letterlijk door het hoofd van deze man. Zijn indringende blik kijkt ons aan en dwingen ons om er bij stil te staan. Hij draagt een trui die enigszins verwijst naar de gestreepte gevangeniskleding uit die kampen. Een indringende foto met een krachtige werking.

Foto 4.: Dit portret laat een vriendelijke dame zien. Zij heeft zich mooi gemaakt voor de foto: oorbellen en drie kettingen en een modieuze bril. Het portret is van voor tot achteren scherp en omdat er een stevig licht aan de linkerzijkant op schijnt wordt de nadruk op het oor en de glimmende zijkant te nadrukkelijk. De blik is erg fotograaf gericht: vriendelijk lachend.

Foto 5.: Deze constructie tegen een egale lichte achtergrond geeft een mooi grafisch effect. Gebogen vormen, ritmische herhalingen door de spijlen en traptreden en natuurlijk door de her en der staande personen. Die staan gelukkig merendeels ook los van elkaar. De compositie is goed gekozen, zodat de restruimtes ook interessant van vorm zijn. Overigens is dit object heel vaak gefotografeerd.

Foto 6.: Op een spiegellende vloer zijn drie personen te zien. Elk daarvan lijkt in zijn eigen wereld te zitten. De man loopt voor zich uit kijkend (op het goede moment gefotografeerd met een voet omhoog). Het jongetje voor hem speelt een spel met zijn schaduw (heeft ook een voetje van de vloer) en dan verderop een kind op handen en knieën. Op die manier is dit een aardige kijkfoto geworden.

Foto 7.: Deze foto roept meteen een glimlach op. Gezonde gymnastiek in de buitenlucht. De oudere dames mogen zich vasthouden aan het hek en de jonge trainster staat er vrij voor. Zij heeft haar rechterbeen omhoog, de dames komen, kennelijk niet helemaal synchroon, er iets achteraan met hun linkerbeen omhoog. Een erg grappig tafereel.

Foto 8.: Ook deze foto heeft iets van een workout-positie, of een meditatiehouding, of het is een zoonanbidster. In de foto doen de rode accenten het natuurlijk goed, zeker met die wollig zachte blauwe lucht. De rest van de omgeving en dat geldt vooral voor die brug is meer storend en maakt het aan de onderkant van de foto rommelig.

Foto 9.: Een Turks naaiatelier. In een diagonaal kijken we langs drie figuren, waarvan de laatste een paspop is. De vrouw (moeder?) kijkt naar de voorste persoon. dat zorgt voor cohesie in het beeld. Naar achteren toe sluit de foto af met een rij hangende kostuums. Die hebben een functie voor de compositie, maar ook een betekenis toevoeging. De omzetting in zwartwit zou beter kunnen. De donkere partijen zijn wat modderig.

Foto 10.: Een vaag landschap. Je moet het even op je laten inwerken. Dan komt de horizon naar voren: struiken, een boom. Daaronder banen geel en bruin. De onderste baan is helderder en trekt daardoor wat extra aandacht. Het mooiste gedeelte zit in de daarboven gelegen delen van de foto. Het is al met al een impressionistische weergave van een landschap.